

særhensyn over for minoritetsgrupper i folkeskolen fremmer splittelse i samfundet og fastholder børn i parallelsamfund. Dansk Folkeparti finder det væsentligt at understrege, at folkeskolen nødvendigvis må hvile på dansk kultur og folkestyre.

Følgende fremgår af folkeskolens formålsparagraf:

»Folkeskolen skal i samarbejde med forældrene give eleverne kundskaber og færdigheder, der gør dem fortrolige med dansk kultur og historie.

Det fremgår også af paragraffen, at folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligestilling og demokrati.

Vi er af den opfattelse, at god integration indebærer et kursskifte i folkeskolen. Dette forslag gør op med de mange uacceptable særhensyn, der tages. Vi anerkender og hilser velkommen, at eksempelvis en del muslimske forældre positivt tager stilling til fordel for det danske samfund og tilskynder deres børn til at integrere sig. Samfundet skal blive bedre til at sætte grænser for dem, der ikke vil indordne sig, og dermed også gøre livet lettere for dem, der nærmer sig det danske samfund. I dag belønner vi reelt dem, der *ikke* vil integreres.

Vi finder det rystende og uforståeligt, at eksempelvis Undervisningsministeriet og en række kommuner i dag opfordrer til særhensyn i folkeskolen. Således skal der ifølge Undervisningsministeriets hjemmeside tages særlige hensyn til muslimer i en række fag og i skolens virke generelt. Ydermere gøres det klart, at særhensyn i forbindelse med andre religioners helligdage, underforstået islam, skal tages af den enkelte skole. Så det passer ikke, når man i debatten har sagt, at politikerne ikke blander sig. Det gør de i høj grad.

Flere kommuner vejleder folkeskolerne om, hvordan de skal håndtere muslimske højtidere og eksempelvis fastende børn. Nogle vejleder om, at børnene skal have fri på muslimske helligdage.

Et andet eksempel finder man i Børne- og Ungdomsforvaltningen i København. Forvaltningen har udarbejdet en pjece til skoler og muslimske forældre om, hvornår børn må faste. Forvaltningen siger selv, at den har valgt indholdet i vejledningen med omhu, så indholdet harmo-

nerer med de religiøse forskrifter. Det er jo absurd.

En pædagogisk konsulent, som også deltog i at stable de kommunale anbefalinger på benene, forklarer, at han som led i arbejdet var i kontakt med muslimske privatskoler og lærere med muslimsk baggrund for at finde frem til en løsning. Konsultationerne og samtalerne førte til en konklusion om, at det for pigernes vedkommende måtte være menstruationsalderen, man tog udgangspunkt i, da dette bedre kunne accepteres i muslimske kredse. Altså, det her er Danmark år 2009. Den pædagogiske konsulent, Asad Ahmad, er i den forbindelse citeret for at sige følgende, og jeg citerer:

Sundhedsmæssigt kan jeg ikke argumentere for, at det er forsvarligt at faste, når man er fyldt 13 eller 14 år, men vi måtte vægte de religiøse værdier over for praksis, og hvad der var muligt at få igennem. Derfor valgte vi at gå forsigtigt til værks. Fasten er jo en af de fem søjler i islam, så der ville være en fare, hvis vi gik for voldsomt frem.

Det sagde Asad Ahmad. Det er altså et klokkeklart eksempel på, at islam direkte dikterer, hvordan en dansk hverdag skal indrettes. Til det er der kun én ting at sige: Vi vil ikke finde os i det. Og hvad vil regeringen gøre? Hvad vil oppositionen gøre?

Vi har fremsat et forslag, der trækker en streg i sandet, et forslag, der siger nej til kulturelle særhensyn og ja til genindførelse af almindelig sund fornuft i folkeskolen. Er det virkelig for meget at forlange? Er ministeren så ligeglad med sit ansvarsområde, at han ikke engang kan præstere det? Er Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti lige så naive, som de altid har været, og fyldt med angst for de muslimskes vælgeres reaktion, hvis man gør det, som man inderst inde ved er det rigtige? For det *må* man jo vide.

Det er meget få steder i vejledninger og lignende beskrevet, at såkaldte integrationsprojekter skal tage udgangspunkt i danske traditioner, dansk kultur og dansk samfundsliv. Hovedreglen er, at udgangspunktet er forskellighed, flerkulturelt kulturmøde, rummelighed eller kulturforståelse.

I Dansk Folkeparti er vi ikke modstandere af integrationsprojekter, der forklarer om andre kulturer eller beskriver, hvorfor mennesker reagerer på måder, der definerer deres kultur eller eksempelvis deres forældres kultur. Vi er heller ikke modstandere af dialog, konfliktforebyggel-